

TBMM
HALKLARIN EŞİTLİK VE DEMOKRASİ PARTİSİ
GRUP BAŞKANLIĞI

Sayı : 16888

Tarih : 05.03.2026

10/3911

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Antalya ilinde bulunan S Tipi Ceza İnfaz Kurumu, Döşemealtı Yüksek Güvenlikli Ceza İnfaz Kurumu, Alanya Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu ve Manavgat Kadın Kapalı Ceza İnfaz Kurumu başta olmak üzere ceza infaz kurumlarında mahpusların sağlık hizmetlerine erişimi, sevk ve tedavi süreçlerinin işleyişi, kelepçeli muayene uygulamalarının kapsamı, kronik hastaların düzenli kontrol mekanizmaları, ağırlaştırılmış müebbet hükümlülerine uygulanan infaz rejiminin sosyal haklara etkisi, spor-kurs-sohbet gibi ortak faaliyetlerin fiili durumu, yayın ve kitaba erişim süreçleri ile kadın mahpusların beslenme, hijyen ve suya erişim koşullarına ilişkin iddiaların bütün yönleriyle incelenmesi, ceza infaz kurumlarında idari uygulamaların mevzuata uygunluğu ve insan hakları standartları bakımından değerlendirilmesi, ortaya çıkan yapısal sorunların tespit edilerek çözüm için gerekli idari ve yasal tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci ve TBMM İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince bir Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Ömer Faruk HÜLAKÜ

Bingöl Milletvekili

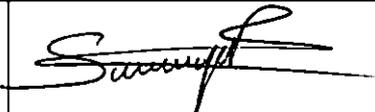
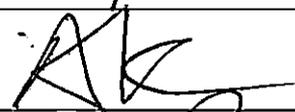
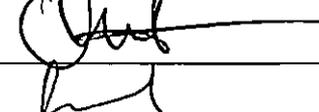
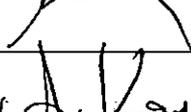
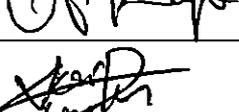
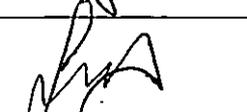
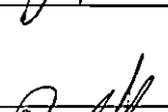
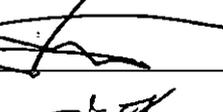
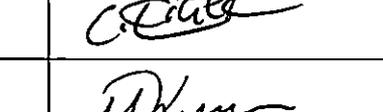
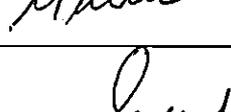
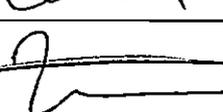
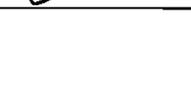
GEREKÇE

Antalya ilindeki çeşitli ceza infaz kurumlarında tutulan mahpuslar tarafından sağlık hizmetlerine erişimin geciktiği ve kimi durumlarda fiilen engellendiği yönünde ciddi iddialar dile getirilmektedir. Revir hizmetlerinin yetersiz kaldığı, kampüs içi sevklerin ve dış hastane sevklerinin aylarca yapılmadığı, acil tıbbi müdahale gerektiren endoskopi, diş ve kalp tedavileri gibi hizmetlerin dahi geciktirildiği ifade edilmektedir. Bazı mahpusların uzun süre hastaneye çıkarılmadığı, kronik rahatsızlığı bulunan mahpusların düzenli kontrollerinin yapılmadığı, reçete edilen ilaçların haftalarca verilmediği ve muadil ilaç dayatıldığı yönündeki beyanlar, sağlık hizmetinin sürekliliği ve etkinliği açısından ağır riskler ortaya koymaktadır. Devletin gözetimi altında bulunan bir kişinin tedaviye erişiminin gecikmesi, yalnızca idari bir aksaklık olarak görülemez; telafisi güç sonuçlar doğurabilecek nitelikte bir hak ihlali riskidir.

Sağlık hakkı bakımından ayrıca kelepçeli muayene uygulamasına ilişkin iddialar dikkat çekicidir. Mahpuslar, hastaneye sevklerde kelepçelerin çıkarılmadığını, muayene sırasında kelepçeli kalmaya zorlandıklarını, bunu kabul etmeyenlerin ise muayene edilmeden geri gönderildiğini ifade etmektedir. Bu uygulama, bir yandan mahpusları tedaviye erişim ile insan onuruna uygun muamele arasında bir tercihe zorlamakta, diğer yandan hekimlik mesleğinin bağımsızlığı ve tıbbi müdahalenin mahremiyeti bakımından ciddi sorunlar doğurmaktadır. Güvenlik tedbirleri, tıbbi muayenenin niteliğini bozacak şekilde genel ve otomatik bir dayatmaya dönüşemez. Sağlık hizmetinin onura uygun biçimde sunulması, infaz sisteminin asli unsurlarındandır. Yayın ve kitaba erişim alanında da düzenli ve öngörülebilir bir uygulama bulunmadığı yönünde beyanlar vardır. Bazı gazete ve süreli yayınların cezaevlerine alınmadığı, kitap kotasının keyfi biçimde uygulandığı, Kürtçe kitapların “tercüme” gerekçesiyle aylarca bekletildiği ifade edilmektedir. Bu iddialar, haberleşme hakkı ile ifade özgürlüğü ve kültürel hakların kullanımı bakımından önem taşımaktadır. Bir yayının veya kitabın cezaevine kabul edilmemesi ya da uzun süre bekletilmesi, ancak açık, somut ve hukuki dayanağı olan, ölçülü bir gerekçeye dayanabilir. Keyfi veya öngörülemez uygulamalar hakların kullanımını fiilen ortadan kaldırmaktadır.

Kadın mahpuslar bakımından dile getirilen bulgular ise ayrı bir inceleme ihtiyacını ortaya koymaktadır. Sağlığa erişim sorunları yanında, açık görüş süresinin kısıtlanması, musluk suyunun kirliliği, kantin ürünlerine erişimde sorun yaşandığı, yemeklerin beslenme açısından yetersiz olduğu ve hijyen ürünlerine erişimde güçlük yaşandığı yönündeki iddialar, yaşam koşullarının asgari standartlar bakımından değerlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu

çerçevede dile getirilen iddialar birlikte değerlendirildiğinde, mesele tek tek kurumlarda yaşanan münferit aksaklıkların ötesine geçmektedir. Sevk süreçlerinin işletilmesi, güvenlik uygulamalarının sınırları, sosyal haklara erişimin fiili durumu ve yayın-kitap kısıtlamalarının ölçütleri bakımından çok katmanlı ve yapısal bir sorun alanına işaret etmektedir. Mevcut idari denetim mekanizmalarının bu iddiaları gidermede yeterli olup olmadığı da ayrıca tartışmalıdır. Bu nedenle TBMM'nin denetim yetkisi kapsamında, kapsamlı bir Meclis Araştırması yürütülmesi zorunludur.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12	GÜLDEREN VARLI	VAN	
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	